

П

О

С

В

Я

Т

А

ПОЕШЧИ-ЗЕМЛЯРИ

БІБЛІОТЕЦІ

«ПОСВЯТА»

Ярмолинецька ЦБС

«ПОСВЯТА»

поети-земляки – бібліотеці

Ярмолинці, 2011

84.4 УКР-4ХМЕ

П-61

Посвята. Поети-земляки – бібліотеці: вірші. – Ярмолинці/ Ярмолинецька ЦРБ. – 2011. – 19 с.

Дана збірка вмістила в себе вірші читачів та поетів-земляків присвячених Ярмолинецькій центральній районній бібліотеці та літературному клубу «Автограф». Рекомендується бібліотекарям та читачам нашої книгозбірні. Видана з нагоди Всеукраїнського дня бібліотекаря.

Укладач: Гриб М. А.

Комп'ютерний набір та верстка: Посвистак А. Б.

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.

*Двери
Распахнув
Библиотеки,
Входиш ты
Негадано-неждано...*

Один з інтузіастів клубу «Автограф» В. Сусяк, який так рано пішов від нас у вічність якось казав, що ці рядки корифей української поезії В. Касакович написав мабуть про Ярмолинецьку центральну району бібліотеку. Вірші на адресу нашої книгозбірні писали і раніше поети, бібліотекарі і читачі: В. Туз, Б. Фурман, Н. Лукашик, Є. Трачук. Але як же ми вдячні нашому клубу «Автограф» за ті щирі рядки, які вони прмсвятили нашій бібліотеці. Недарма вірш Ж. Олійник став гімном нашого храму духовності. «Откровения» К. Бучуляк переросли в «Признания» любові до клубу. А В. Мазур сказав: «Автограф у магічнім колі нам не забудеться ніколи». Бібліотекарі стали музою у творчості М. Ковалю, вірш Я. Дзіваноською – піснею. Доставили задоволення нашим працівникам жартівливими епіграмами М. Горобця, а «полковник» А. Романішин взагалі присвячує оди нашому «Автографу».

Ось і вирішили ми напередодні Всеукраїнського дня бібліотек зробити подарунок і зібрати ці посвяти в одну збірку. Це признання поетів нам – бібліотекарям і ми вдячні цим творчим людям наділим Божою іскрою за те, що відкрили нам глибокий і неосяжний космос ім'я якому – поезія, заставили полюбити цей світ. Нехай двері нашої бібліотеки будуть завжди відкриті для вас. Ми вас чекаємо!

Директор Ярмолинецької ЦБС
керівник клубу «Автограф»

М. Гриб

Жанна Олійник

ГІМН БІБЛІОТЕКИ

85-річчю бібліотеки присвячується

Скарбниця тут земних талантів й знань
І загадок земних розгадки і гіпотези
І людства вічна тема сподівань
Бібліотеко, храме мій, високосте.

Лікують душі ямби і хорей
І мудрість всіх віків відкриють нам філософи
Усі твої надбання для людей
Бібліотеко, храме мій, високосте

Твої роки – поважний вік людей
А слово Храм не знає часу впливу
Святкуєм з Вами славний ювілей
Добра Вам, щастя в праці плідну ниву
І плід духовності зміцніє і зросте
Бібліотеко, храме мій, високосте.

2008 р.

* * *

Я вдячна кожній вашій музі
Мої палкі поети-друзі,
Що в кожного свій стиль і мова
Слова звучать неоднаково
Вас прагну всіх, відчутти, мушу,
Бо кожен вклав у вірші душу
То нерв оголений вона,
А то бринить ,немов струна
Беру у руку оцю книжку
І розчинаюсь в ній без лишку
І часом, з подиву німію
Чому писати так не вмію.

2010 р.

Володимир Туз

* * *

Бібліотека наша рідна
Їй виповнилось сімдесят
Свій ювілей зустріла гідно
А буде 100 літ відзначать.

Заходить в зал читач з книжками,
І привітавшись він сказав:
Мій номер перший в формулярі,
Здаю «Даурія», «Угрюм река», «Кобзар».

А запишіть мені «Мадам Боварі»,
«Піднята цілина», «Набат»
«Цусіма», «Тихий дон», «Мазепа»
«І від Путівля до Карпат».

Тож передамо від себе
Багато добрих побажань,
Нашим дітям і онукам
В країні мудрості і знань!

1998 р.

Микола Іванов

«БІБЛІОТЕКА І ВЛАДА»

Бібліотека і влада
Грані культури і час
Все тут – і подвиг і зрада.
Все тут – плагіат і Парнас.

Тут у цих книгах застигли
Правда й неправда навіки
Можновладці змінитись не встигли,
А у нової влади вже новії віки.

І лише в бібліотеках завжди
Залишається правда і слово.
Багато збігає у часу води
І відсівається з часом полова.

Книги – це Олімп і Голгофа
Колодязь для яскравих і мудрих
Біда бібліотек – катастрофа
Для влади і справ всіх блудних

Бібліотека і влада
Грані культури і час
Тут гордість і подвиг і зрада
Для всіх поколінь і для нас.

2009 р.

Катерина Бучуляк

«ПРИЗНАНИЕ»

С посещением, этого клуба
Я, признаться думой ожила,
Ведь была до сих пор я сугубо
Вся в работе, домашних делах.
А домашняя эта рутина
Засосала до самых умей.
Что строки написать ни единой
Не могла я, но хоть ты убей.
А теперь вот достала толмуды,
Что лет десять лежали в коробке,
Может быть приглянуться кому-то
Я с надеждой подумала робко.
И за ручку взялась несмело,
Ведь давно ничего не писала.
Муза рядом, со мною присела,
Рифму на ухо мне подсказала.
И душа налилась покоем.
Отступили проблемы, заботы.
И ложилась строка за строкою
В пожелтевшем старом, блокноте.
Понимаю, стихи мои слабы,
Звезд, увы, я с небес не хватаю,
То и дело в них кочки, ухабы
Ведь теперь ничего не читаю.
Но пишу для души, не для славы.
Здесь, надеюсь, поймут, не осудят
И я верю, что не слухавят.
Когда правду сказать нужно будет.
От поэтов известных, маститых
Интеллектом хочу подпитаться

Пусть не стану я знаменитой,
Все ж на них я хочу равняться.
Я внимаю их каждому слово,
Восхищаюсь умом и талантом
Рядом, с ними я рядом снова и снова
Себя чувствую дилетантом.
Благодарна счастливому случаю,
Что меня в этот клуб пригласили.
Здесь бомонд, здесь все самые лучшие,
Здесь подольская Слава и Сила.

2008 р.

«ОТКРОВЕНИЕ»

Не судите меня сурово
За мое неуклюжее слово.
За убогость строки и за стиль,
Ведь в душе людей полный штиль.
Надо мной словно тучи нависли
Где могу собрать в кучу мысли
Рифму я не могу поймать
И не знаю о чем мне писать
От меня ишла муза
Для нее я стала обузой
Ускакал от меня Пегас
И в душе огонек погас.
Красоту замечать перестала
И впервые мне страшно стало
Одна радость иш эти собранья
Я спешу на них как на свиданья
Здесь по духу мне близкие люди
Мне комфортно, легко с ними будет.

2009 р.

Яніна Дзівановська

«АВТОГРАФ»

Светит нам в Ярмолинцах звезда.
Клуб «Автограф» снова нынче в сборе.
Все дела забросим, как всегда,
И оставим все невзгоды, горе.

Припев:

Автограф - мой остров земной,
В котором отрада для сердца.
Автограф - мой дом ты второй,
В котором всегда много места.

Дом культуры месяц уже ждет.
Гриб Марина в окна загляделась.
В зал читальный вновь народ идет.
От волнения лица покраснелись.

Застучали в зале каблучки-
Бочуляк, Олейник показались.
Входят снова наши короли.
Как на праздник все опять собрались.

Мазур, Гжегожевский, Коваль, Швец,
Дзивановская и Горобец.
Цибульская, Статкевич, Цимбалюк,
Фурман и Добрянский, и Трачук.

Николай Швец дружбу предложил.
Мы его все вместе поддержали.
То что будет дружный коллектив.
Честно говоря, не ожидали.

Каждый раз к нам новички идут.
Звездочки таланта загорелись.
Что родилось в сердце – всем прочтут.
На оценку добрую надеясь.

Микола Коваль

«ЗОРЯНА КРИНИЦЯ»

Книгарня –
Зоряна криниця
Високих знань
І світлих почуттів.
Святе – завжди
Народом освятиться,
Бо є дороговказом
У житті.
Хто, йде до неї,
Той щасливим
Буде,
Багатим буде
За усю окруж.
Бо тут працюють
Добрі, мудрі
Люди
І мають світлу
Високосність
Душ.
І знають,
Що турботи
Їх – не марні,
Бо Україну – матінку
Вершать.
Тому, від серця
Кажуть:
- У Книгарні-
Привітна,
Щира
До усіх

Душа.
Книгарня –
Зоряна криниця
Високих знань
І світлих почуттів.
Святе – завжди
Народом освятиться,
Бо є дороговказом
У житті.

2010 р.

«СПІШУ В БІБЛІОТЕКУ»

Від дому, чи з далека,
Відклавши
Справи в бік,
Спішу
В бібліотеку
Завжди
І кожний рік.
З любові –
Не з відчаю.
І не якийсь то
Збіг.
Бо я душі
Не чаю
В користі
Мудрих книг.

В одній є
Слово Боже.
А друга-
Про земне.
А третя книга,
Може,
На подвиг

Надихне?..

Тут книг,
Як квітів
В лузі,
Для всіх
І до смаку.
Сюди приводжу
Друзів
Для щастя
На віку.

І друзі
Мов лелеки,
Прискоривши
Свій хід,
Спішать
В бібліотеку
Вісімдесят
П'ять літ.
В свій -
Невимірний
Світ.

2010 р.

Борис Фурман

* * *

Ми роботі завжди вірні
І на думку нам мете:
Книгозбірня, книгозбірня,
Не знайти таку ніде.

Той день минувшини далеко
В обіймах сонячних багать.
Святкуй ж тепер бібліотеко
Яскравий вісімдесять п'ять!

Вітань сьогодні лине море,
Бо їм не має перепон.
Є в нас найкращий клуб «Автограф»
І є ще «Юність і закон»

В діяннях маємо прогрес,
Бо нас тримає ЦБС.
І вдень тримає, і вночі,
Щоб йшли постійно читачі.

І не страшні усякі мури
Завзяття стрімко ключем б'є.
Сусід найближчий Будкультури
Ласкаво руку подає.

Свято всміхнулось зорепадом,
Врочистості засяяв цвіт.
Із настроєм бібліотека
Передає вам всім привіт!

* * *

Ми зібранню, як клятві, вірні,
Творінь в районі маяки.
Весна. Автограф. Книгозбірня
І милі, лагідні жінки.

Ну, що ще є тепер прекрасне...
Усмішка з ніжністю й добром.
Ніколи те в душі не згасне,
Жіночим писане пером.

І настрій серце огортає
І вдячність долі, що ви є.
В усім нас людяність єднає,
Де чуйність вічністю встає.

Всміхнулось свято у традиції,
Як перший пролісок весні.
Я сам до себе в опозиції,
А до жінок, звичайно, - ні.

2009 р.

* * *

Знов мова про книги ведеться
У ній неосяжна є дань
Всі помисли в бібліотеці,
Скарбниці невичерпних знань.
Тут факти усі достовірні,
Тут розуму вічного сходження.
Пошана тобі книгозбірня –
Духовного серця відродження.
Красуються в виставках дати,
І заходи є без межі,
Читайте, читайте, читайте!
Вам книги усі від душі

2001 р.

Валентин Мазур

* * *

Не був я кроликом ніколи
Але скажу в тісному колі
Прекраснее Боже це створіння
Немов душі благословіння

Таким і буде Новий рік
Із легким дотиком до щік
Із невблаганним побажанням
Небаченим досіль коханням

Стремління буде до зірок
І обережним кожен крок
Буде усе чого душа бажає
І погляд, що так серце крає

Слід на снігу, буде зима багата
Ми іноді, як кроткії зайчата
Такі пухнасті, милі чи натхненні
Із почуттям щирі та ошалені.

Кроткі, як дні життя, сніжинки
Усе біжить, минає без зупинки...
Лише «Автограф» у магічнім колі
Нам не забудеться ніколи.

2010 р.

Анатолій Романішин

* * *

Вже точить пазурі свої назад, в тайгу тигр усурійський
Спішить в «Автограф» кролик металевий, український.

Розпочинати Новий, 12-річний цикл знаків Зодіаку,
Щоб нас любили і ми також й Дракона, півня і Собаку...

В ЦРБ на «Новорічну казку» зібрався клуб «Автограф» в кінці року

Усі митці його, скажу, нівроку.

Погляньте, сидять прозаїки, поети, пісняри.

Усі народні, словом, хоть куди!

Прийшли, щоб рік минулий пригадати

І нових звершень клубу побажати,

А звершень треба, бо без патріота-слова

Постаріє і помре співоча українська мова.

Нелегкий рік приходять в нашу хату, -

Народ єдиний усе зможе здолати.

І, дай Боже, щоб прості люди і владні структури

Разом несли в життя нашу українську культуру.

А взагалі, скажу я всім таке:

Раз кролик любить моркву і капусту,

Хай будуть вірші й твори ваші зі всіх боків тлусті,

А щоб люди більше знали ярмолинецького поета,

«Автографу» бажаю мати свою поетичну газету!

2010 р.

* * *

Складати вірші справа непроста,
Душі і серцю потрібні і натхнення й доброта.
Бо навіть малесенький епіграф справа
Покаже: це крок серйозний чи забава.

Вірші, поеми, повісті, романи
Нехай правдиві будуть, не омани.
Бо як прочитають люди старші, дітвора,
То щоб хвалили і любили автора сповна.

В складні часи творити важко,
Тим ціна вища слова «не бумажки»,
Так, що пишеть, спілкуйтеся в «Автографі» шановні,
Бо і від нас залежить, чи людські мізки правди будуть повні!

2009 р.

